Chimerica 2.0

Beschrijving

Economisch zijn China en de Verenigde Staten veel meer vervlochten dan Rusland en de Verenigde Staten ooit waren. Wat dat betreft is het moeilijk om te spreken van een koude oorlog tussen China en de Verenigde Staten. Veel Amerikaanse bedrijven laten hun producten maken in China. Chinese besparingen hebben er lange tijd voor gezorgd dat Amerikanen veel konden besteden. De grote valutareserves van China (in dollars) zorgden er namelijk voor dat de rente in de Verenigde Staten kunstmatig laag was. Het was zelfs Ã©Ã©n van de oorzaken van de Grote FinanciÃ«le Crisis. Die vervlechting wordt wel aangeduid met de samentrekking â??Chimericaâ??. Sinds de eerste termijn van Trump is de afstand tussen China en de VS groter geworden. Toch is dit waarschijnlijk een tijdelijke fenomeen. Tijd voor Chimerica 2.0.

China en de Amerikaanse presidentsverkiezingen

De politiek in de Verenigde Staten is sterk gepolariseerd. Er zijn maar weinig zaken waarover beide partijen het eens zijn. Alleen over de harde aanpak van China lijken ze het eens. Aan de ene kant omdat natuurlijk China de ideale zondebok is, aan de andere kant omdat ze denken dat ze met zoâ??n standpunt de verkiezingen kunnen winnen. Sindsdien proberen beide partijen elkaar in hun aanpak van China te overtroeven. Trump komt met steeds hogere importtarieven en het enige beleid dat Biden heeft overgenomen van Trump is het anti-Chinese beleid. Alleen in dat opzicht zijn de Democraten strenger dan de Republikeinen. Wat op de achtergrond meespeelt is de macht van de neoconservatieven, de beweging die onder de noemer van het exporteren van democratie internationaal intervenieert.

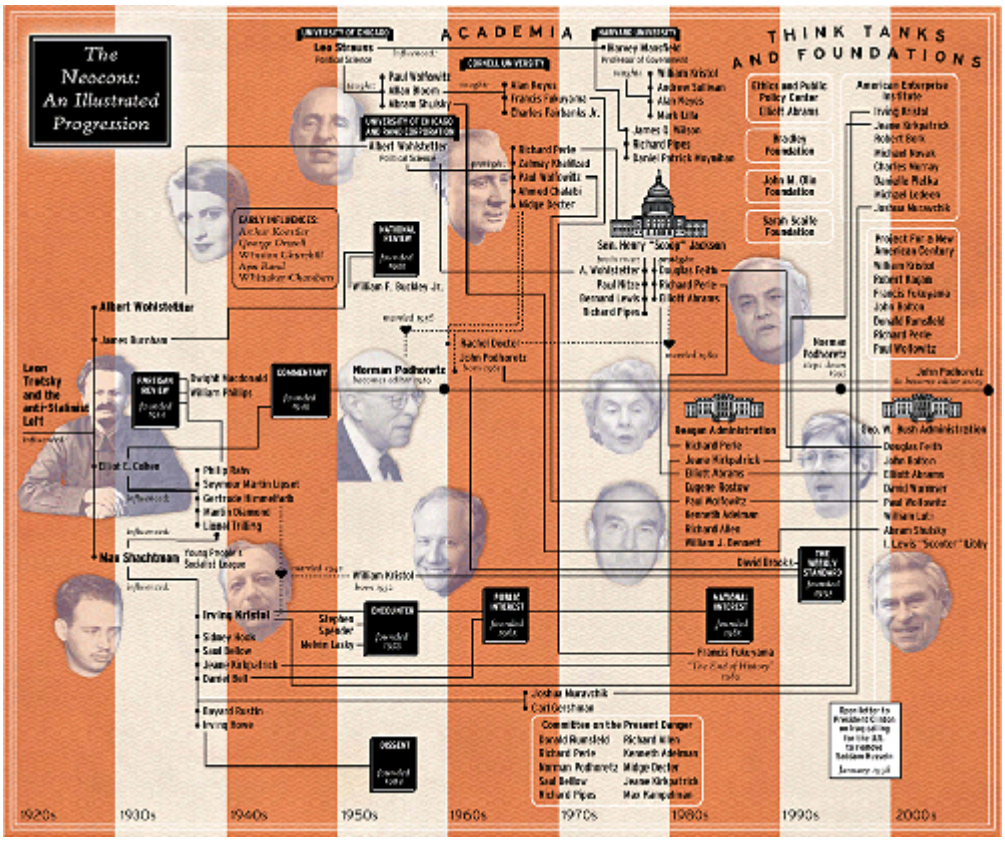

Neoconservatieve invloed

Het neoconservatisme kwam op in de jaren zestig. Steeds meer Democratische kiezers omarmden als gevolg van de Vietnamoorlog het pacifisme. Neoconservatieven geloven in het promoten van democratie als de enige juiste regeringsvorm en ook in het actief interveniÃ«ren om dat te bereiken. Hoewel de beweging ontstond onder de Democraten, hebben ze de afgelopen decennia vooral invloed gehad via Republikeinse regeringen. Dat terwijl ironisch genoeg neoconservatieven oorspronkelijk Marxisten waren die teleurgesteld waren in Stalin. Wat ze wel daaraan overgehouden hebben is dat ze geloven in de almachtige goedheid van de staat. Het waren de neoconservatieven die een groot voorstander waren van het interveniÃ«ren in Irak en Afghanistan. Die interventies zijn hopeloos mislukt. Wellicht dat binnenkort zoâ??n interventie vereist is in Iran. Op het eerste gezicht lijkt ook die bij voorbaat gedoemd om te mislukken, maar bedenk dat de het autoritaire regime van Teheran niet goed ligt bij grote delen van de Iraanse bevolking en dat IraniÃ«rs in het Midden-Oosten van oudsher bekend staan als het meest pro-Amerikaans.

De huidige relatie met China

De relatie tussen de Verenigde Staten en China is onder de regering Biden sterk afgekoeld. Onder invloed van de neoconservatieve Antony Blinken (minister van buitenlandse zaken) en de neoconservatieve Jake Sullivan (US national security advisor) wilde de regering Biden aanvankelijk helemaal niet praten met China. Niet alleen omdat China geen democratie is, maar ook omdat Democraten vooral wilden praten over voor Chinezen onbespreekbare zaken als Tibet, de Oeigoeren, Hong Kong en Taiwan. De Chinese communistische partij is opgericht in 1921 (mede door de Rotterdammer Henk Sneevliet, maar dit terzijde) toen China min of meer was verdeeld tussen de Russen, de Japanners, de Fransen, de Duitsers en de Britten. Chinese autonomie staan dan ook hoog in het Communistische vaandel. Trump maalt veel minder om de Chinese binnenlandse politiek, maar is in het kader van â??America Firstâ?? vooral op zoek naar een goede deal voor de Amerikanen.

China na de Amerikaanse presidentsverkiezingen

Na de Amerikaanse presidentsverkiezingen zal er minder aandacht zijn voor China, simpelweg omdat er dan minder behoefte is aan een zondebok. Bovendien is waarschijnlijk na de verkiezingen de neoconservatieve invloed grotendeels verdwenen. Nu is de toekomstige regering onder Harris/Waltz nog niet bekend, maar duidelijk mag zijn dat de Democraten meer opschuiven naar links. De Republikeinse opstelling voor de nieuwe regering onder Trump wordt steeds duidelijker. Trump is nog altijd uit op een deal en toen Bloomberg een interview had met de nieuwe beoogd minister van buitenlandse zaken over de nieuwe beoogde hoge importtarieven (60 procent), gaf die aan dat het uiteindelijk doel was om de Chinezen te dwingen tot een voor de VS aantrekkelijke deal. De importtarieven zouden daarom in stapjes van 2,5 procent worden verhoogd, net zo lang tot de Chinezen zouden instemmen met zoâ??n deal. Dat is meteen de reden waarom de Chinezen liever een Republikeinse regering zien dan een Democratische regering. Onderdeel van zoâ??n deal met de regering Trump/Vance is waarschijnlijk ook de wisselkoers van de dollar versus de renminbi. Onvermijdelijk aan zoâ??n deal is dat er sprake is van meer ontspanning tussen Peking en Washington. Chimerica 2.0

Han Dieperink, Chief Investment Officer

Disclaimer